

ΕΤΟΣ 61ον

24 Νοεμβρίου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 47 (3156)

ΤΟ ΚΑΥΧΗΜΑ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ Η ΚΑΙΝΗ ΚΤΙΣΗ

Ἡ ταπείνωση εἶναι βασική ἀρετὴ τοῦ χριστιανοῦ. Κάθε εἶδους ἐγωισμός, καύχηση καὶ ἀλαζονεία ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τὴ διδασκαλίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἐμποδίζουν τὴν πνευματικὴ ζωὴ τῶν πιστῶν. Ὅμως ὑπάρχει, κατὰ τὸν ἀπ. Παῦλο, ἓνας λόγος καυχήσεως γιὰ κάθε χριστιανό πού τὸν στηρίζει καὶ τὸν ὠφελεῖ πνευματικά. Εἶναι ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ καύχηση στὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ

Ὁ Ἀπόστολος γράφει ὅτι «ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου». Ὁ ἀπ. Παῦλος ἀπεύχεται, δὲν διανοεῖται νὰ καυχηθεῖ γιὰ κάτι ἄλλο, ὡς χριστιανός, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Σταυρὸ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τί εἶναι αὐτὴ ἡ καύχηση στὸν Σταυρὸ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ; Ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέει ὅτι ὁ Χριστός πῆρε γιὰ μᾶς μορφὴ δούλου καὶ ὑπέστη ὅσα ὑπέστη στὸν Σταυρὸ γιὰ χάρι μᾶς, πού γίναμε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ἐχθροὶ καὶ ἀχάριστοι πρὸς τὸν Θεό. Ὅμως μᾶς ἀγάπησε τόσο, ὥστε δὲν λιπήθηκε τὸν ἑαυτό του ὡς ἄνθρωπος καὶ τὸν παρέδωσε σὲ θάνατο σταυρικό γιὰ νὰ μᾶς λιτρῶσει ἀπὸ τὴ δουλεία τῆς ἁμαρτίας.

Εἶναι, λοιπόν, τὸ μέγεθος τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, πού φάνηκε πάνω στὸν Σταυρὸ, γιὰ τὸ ὁποῖο καυχόμαστε, συγκλονιζόμαστε καὶ δοξάζουμε τὸν Θεό. Ἡ καύχησή μας δὲν ἔχει σχέση μὲ τὸν κομπασμὸ καὶ τὸν ἐγωισμὸ, ἀλλὰ μὲ τὴ βαθιὰ εὐγνωμοσύνη μας στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, πού ἐγίνε γιὰ μᾶς ἔνοχος θανάτου, «θανάτου δὲ σταυροῦ», ὥστε νὰ μᾶς παραστήσει ἀθῶους ἐνώπιον τοῦ Πατρὸς τοῦ «ἐν οὐρανοῖς».

Ἐπειδὴ μὲ τὸν Σταυρὸ φάνηκε «ἡ ὑπερβολικὴ ἀγάπη τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ» (ἅγιος Νικόδημος) σὲ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους, γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ δὲν πρέπει καθόλου νὰ ντρεπόμαστε νὰ ὁμολογοῦμε καὶ νὰ καυχώμαστε γιὰ τὸν Σταυρὸ τοῦ Ἰησοῦ. Εἶναι ἔλλειψη γνώσεως τοῦ μυστηρίου τοῦ Σταυροῦ καὶ ὀλιγο-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. ς' 11-18)

Ἡ καινή κτίσις

Ἐδελφοί, ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσοουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶσινται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται ἀγὰρ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνην ἔπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

πιστία ἂν ἀποφεύγουμε ἀπὸ δειλία ἢ μικροκαρδία νά προβάλλουμε μέσα μας ἀλλήλα καὶ ἔξω στὸν κόσμο τὸ εὐλόγημένο ξύλο τοῦ Σταυροῦ. Εἶναι σάν νά ἀκυρώνουμε τὴ σωτηρία μας, σάν νά μὴν ὑπολογίζουμε τὴν ὑπερβάλλουσα θυσία τοῦ Θεανθρώπου γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου.

Τὸ μυστήριον τοῦ Σταυροῦ ὡς ἀναγέννησις καὶ ἀναδημιουργία

Ἡ καύχησις, ἡ πίστις καὶ ἡ ὁμολογία τοῦ Σταυροῦ δὲν εἶναι μόνο ἔκφρασις εὐγνωμοσύνης γιὰ τὴ δωρεὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ πύλη ἀναγεννήσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἀπ. Παῦλος χαρακτηρίζει τὴ ζωὴ τοῦ χριστιανοῦ πού πιστεύει, συμμετέχει, ζεῖ τὸ μυστήριον τοῦ Σταυροῦ ὡς «καινὴ κτίσις». Τοῦτο σημαίνει ὅτι προγεύεται «τὴ δόξα καὶ τὴν ἀφθαρσία τῆς Ἀναστάσεως» (ἅγιος Νικόδημος) τοῦ Χριστοῦ.

Μέσα στὴ χάρις τῶν μυστηρίων τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος καὶ τῆς μεταλήψεως τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ὁ χριστιανὸς συμμετέχει στὸ μυστήριον τῆς Σταυρικῆς θυσίας τοῦ Κυρίου καὶ ταυτόχρονα γεύεται καὶ τὴ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως. Διότι μετὰ τὸ Σταυρὸ ἀκολούθησε ἡ δόξα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεανθρώπου. Ζεῖ ὁ πιστὸς «τὸν ἐξ Ἀναστάσεως βίον τοῦ Εὐαγγελίου» μᾶς ἴθει ὁ Μ. Βασίλειος. Προγεύεται «τὴν ἐσομένην μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν τῶν πραγμάτων μεταβολὴν» (Θεοδώρητος)· δηλαδὴ ἀναμένει μὲ παρησία τὴν κοινὴ ἀνάστασις τῶν ἐν Χριστῷ κοιμηθέντων καὶ τελειωθέντων ἁγίων καὶ δικαίων καὶ τὴν «ἀλλήλαγὴν» τῶν σωμάτων ἀπὸ φθαρτὰ σὲ ἀφθαρτα, ἀπὸ θνητὰ σὲ ἀθάνατα. Εἶναι ἡ καινούργια ζωὴ πού ἔχει ἐτοιμάσει ὁ Κύριος Ἰησοῦς σὲ ὅσους τὸν πίστεψαν, τὸν ἀκολούθησαν καὶ παρέμειναν πιστὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας Του.

Ἡ ἀξία τῆς καύχησης τοῦ Σταυροῦ στὸν κόσμο πού ζοῦμε

Στὴν ἐποχὴ μας τὸ κέντρο βάρους τῆς προσοχῆς μας τὸ ἔχουμε οἱ περισσό-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, κυττάξτε μέ πόσον μεγάλα γράμματα σᾶς ἔγραψα μέ τό χέρι μου. Ὅσοι θέλουν νά φανοῦν εὐάρεστοι μέ μέσα ἐξωτερικά, αὐτοί σᾶς ἀναγκάζουν νά περιτέμνεσθε, ἀπλῶς καί μόνον διὰ νά μή καταδιώκωνται διὰ τό κήρυγμα περί τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ. Διότι οὔτε αὐτοί πού περιτέμνονται, φυλάττουν τόν νόμον, ἀλλά θέλουν νά περιτέμνεσθε σεις, διὰ νά καυχηθοῦν διὰ τήν συμμόρφωσίν σας εἰς ἓνα ἐξωτερικόν τύπον. Εἰς ἐμέ δέ μή γένοιτο νά καυχηθῶ διὰ τίποτε ἄλλο παρά διὰ τόν σταυρόν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ κόσμος εἶναι σταυρωμένος ὡς πρός ἐμέ, καί ἐγώ εἶμαι σταυρωμένος ὡς πρός τόν κόσμον. Διότι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε ἡ περιτομή οὔτε ἡ ἀκροβυστία ἔχουν ἀξίαν, ἀλλά ἡ νέα δημιουργία. Καί ὅσοι βαδίσουν σύμφωνα μέ τόν κανόνα τοῦτον, εἰρήνη ἄς ἔλθῃ εἰς αὐτούς καί ἔλεος, καί εἰς τόν Ἰσραήλ τοῦ Θεοῦ. Εἰς τό ἐξῆς ἄς μή μέ ἐνοχλῆ κανεῖς, διότι ἐγώ βασιτάζω εἰς τό σῶμά μου τά σημάδια τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ νά εἶναι μέ τό πνευμά σας, ἀδελφοί. Ἀμήν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

τεροί ἐπικεντρώσει στήν παρούσα ζωή, στή ζωή πού ζεῖ ὁ καθένας πάνω στή γῆ. Καί εἶναι ἠλογικό καί ἀποδεκτό νά δίνουμε ἀξία στή ζωή αὐτή γιατί εἶναι ἡ μόνη πού μπορούμε νά δοῦμε μέ τά φυσικά μας μάτια. Καί ὁ καθένας μας βάζει τοὺς στόχους του καί ἔχει λόγους νά καυχιέται γιά τίς ἐπιτυχίες του καί τήν ἐκπλήρωση τῶν προσδοκιῶν του. Ὅμως ἡ ζωή εἶναι ἀπρόβλεπτη καί βρισκόμαστε πολλές φορές σέ ἀπρόσμενες ἀνατροπές. Ἄλλα νά ὑπολογίζουμε καί ἀλλοῦ νά καταλήγουμε, σέ ἄλλα νά ἐλπίζουμε καί ἄλλα νά μᾶς ἔρχονται. Καί εὐκοῖα χάνουμε τήν ἐμπιστοσύνη μας τόσο στόν ἑαυτό μας ὅσο καί στίς ὑποσχέσεις αὐτῆς τῆς ζωῆς. Καί ψάχνουμε νά βροῦμε τίς αἰτίες καί ὀδηγοῦμαστε σέ μοιραία ἀδιέξοδα. Τήν αἰσιοδοξία τή διαδέχεται ἡ ἀπογοήτευση ἢ καί ἡ ἀπελπισία.

Ὅμως, ἐμεῖς οἱ χριστιανοί μπορούμε νά ἐλπίζουμε χωρίς ἀμφιβολία στήν καινούργια ζωή πού ἐγκαινίασε ὁ Σταυρωθεῖς καί Ἀναστάς Ἰησοῦς, τήν καινή κτίση πού ὁμολογεῖ καί ὁ ἀπ. Παῦλος. Τή ζωή τῆς ἀθανασίας καί ἀφθαρσίας, πού δέν φαίνεται μέ τά φυσικά μάτια ἀλλᾶ μέ τά μάτια τῆς πίστεως.

Ἀρχιμ. Χ. Ν.

24 Νοεμβρίου 2013: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΛΟΥΚΑ

Κλήμεντος ἐπισκόπου Ρώμης († 101), Πέτρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας († 311).

Ἦχος: πλ. α' – Ἐωθινόν: ΙΑ' – Ἀπόστολος: Γαλ. στ' 11-18 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιν' 18-27.

Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 1 Δεκεμβρίου, ΙΔ' Λουκά.

Ἀπόστολος: Ἐφεσ. β' 4-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιν' 35-43.

Βυζαντινές εικόνες τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, ἡ Κοίμηση τῆς Θεοτόκου καί Παναγία ἡ Μυριδιώτισσα

Ἡ τέχνη τῆς ἀγιογραφίας ἀποτελεῖ ἔργο τῆς θείας Χάριτος. Δέν εἶναι ἀπλῆ μιά τέχνη, εἶναι ἱερή τέχνη. Δέν εἶναι ζωγραφική, εἶναι θεολογία, εὐχαριστία καί δοξολογία. Δέν εἶναι καλλιτεχνική ἔκφραση, εἶναι προσδοκία σωτηρίας. Δέν εἶναι στολίδι, εἶναι ἐπικοινωνία μέ τόν Θεό. Δέν εἶναι συλλεκτικό εἶδος, εἶναι παρηγορία, παραμυθία καί ἀνάπαυση τῶν ἀνθρώπων στήν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ.

Ἔτσι, ἡ Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος φιλοτεχνεῖ βυζαντινές εἰκόνες σέ καμβά καί ξύλο, σέ μιά ὑψηλοῦ ἐπιπέδου ποιότητας παραγωγή. Οἱ εἰκόνες αὐτές ἀφοροῦν τόν κύκλο τῶν Δεσποτικῶν καί Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καί τῶν ἑορτῶν τῶν Ἁγίων, πού θά ὀλοκληρωθεῖ στό ἐγγύς μέλλον.

Γιά παραγγελίες μπορεῖτε νά ἐπικοινωνήσετε μέ τό ἀρμόδιο Γραφεῖο, τηλ. 210-7272381, 210-8161544.

ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ 2014

Τά **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τίς εἰδικές τυπικές διατάξεις τοῦ 2014.

Ὁ **ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ** περιέχει τό ἑορτολόγιο καί μηνύματα.

Τό **ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ** (σχήμα 18X26).

Ἡ **ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ** (ἡμερολόγιο τσέπης) περιέχει συνοπτικό καί ἀναλυτικό ἑορτολόγιο τοῦ 2014, σημειωματάριο, τηλεφωνική ἀτζέντα, τίς περιόδους νηστείας καί χρήσιμες ἐκκλησιαστικές πληροφορίες.

ΟΜΙΑΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προνεγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
